

Næst efter Begrænsningen til kun at gælde i en Valgperiode, vil det være rigtigt, at hele den Del af Loven udgaar, som handler om Menighedsraadets Forslagsret ved Genbesættelse af Præstembeder, idet denne vigtige Sag først bør ordnes, efter at det kirkelige Udvalg har gjort den til Genstand for sin Overvejelse og Behandling. Naar dette erkendes, vil man intet have imod, at Kultusministeren, dersom han ønsker det, kan høre Menighedsraadets Mening om denne Sag, hvad Ministeren jo ogsaa kan, selv om det ikke staar i Loven.

For Kirkerne i Kjøbenhavn og Købstæderne findes der allerede nu Bestyrelser, som for en Del have de samme Beføjelser, som efter Loven tilfalder Menighedsraadene. Udvalget foreslaar derfor, at Menighedsraadene for disse Kirker komme til at bestaa af de nuværende Bestyrelser, forstærkede med de faste Kapellaner samt mindst 4 Medlemmer, valgte i Overensstemmelse med Lovforslagets Regler.

Mange Medlemmer vilde have foretrukket at blive staaende ved de nugældende kirkelige Valgretsbestemmelser som kræve selvstændig Husstand. Men da Grænserne derved maaske vilde blive dragne snævrere end ønskeligt, og da det ejendommelige ved den kirkelige Valgret stærkt er fastholdt i Forslaget, har man ogsaa i Betragtning af, at Loven kun skal gælde for en begrænset Tid, dog ment at kunne blive staaende ved de i Lovforslaget fastsatte Bestemmelser for Valgret med den Ændring, at den lidet betydende Bestemmelse, som udelukker fra Valgret dem, der i Henhold til D. L. 2—5—25 ere nægtede Adgang til Alterens Sakramente, er afløst af den i Lov om Alderdomsunderstøttelsen formulerede Værdighedsbestemmelse.

Ligeledes har Udvalget foreslaaet ved Ændring Nr. 11, at Begæringen om Optagelse paa Valglisten skal indeholde en Erklæring ikke alene om vedkommendes hidtidige Stilling til Kirken, men ogsaa om at han vedkender sig de Pligter, han saaledes har.

En lignende Ændring, Nr. 21, er over-

ensstemmende med Udtalelser fra Landemoderne foreslaaet at skulle træde i Stedet for den i § 8 omtalte Erklæring af Medlemmerne af Menighedsraadet.

De øvrige Ændringer, af mindre principiel Betydning, ere dels grundede paa Ønsker, udtalte i de Erklæringer, som Biskopperne have indsendte efter Landemoderne Forhandlinger, dels begrundede i Lovens Begrænsning til en kortere Tid, saaledes de forskellige Ændringer om Tiden for Valgene, som forberede en Ordning, hvorefter det kirkelige Udvalgs Virksomhed kan begynde i Foraaret 1904.

Mindretallet (la Cour, Nordby og Rasmussen-Vanddamgaard) har endnu den samme Opfattelse om Ordningen af de kirkelige Spørgsmaal, som det tidligere Udvalgsflertal, hvortil de hørte, udtalte i den foreløbige Beretning, der afgaves 3. Februar i Aar. I denne hævdes, at en kirkelig Kommission bør nedsættes for at tage Kirkens Forfatning under Overvejelse og fremkomme med Forslag til en saadan, samt overveje andre kirkelige Spørgsmaal, førend der kan tages Standpunkt til de 4 kirkelige Lovforslag, der vare fremlagte i Landstinget. Nu stiller imidlertid Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet og Folketinget den Fordring, at en Lov om Menighedsraad skal træde i Kraft, førend en saadan kirkelig Kommission nedsættes, og da Ministeren under Forhandlingerne har gjort gældende, at man kun gennem Menighedsraad havde de Valgkollegier, der kunde give en kirkelig Kommission en saadan Sammensætning, at den kunde betragtes som en Repræsentation for Folkekirken, var der maaske nogen Grund til allerede nu at vedtage en Lov om Menighedsraad, naar disses Opgave i alt væsentligt indskrænkedes til Dannelsen af Valgkollegier.

2 af *Mindretallet* (la Cour og Rasmussen-Vanddamgaard) har derfor billiget, at der gjordes Forsøg paa at forme Lovforslaget om Menighedsraad saaledes, at disse væsentlig blev Valgkollegier alene, hvorimod det